

На крају аутор се бави низом питања из области реформе кривичног права и кривичног процесног права, износећи и образлажући своје предлоге за реформу. Ове странице су од посебне вредности у овом значајном делу савремене кривичнопроцесне литературе.

проф. др Д. В. Димитријевић

Wilhelm Haddenhorst: DIE EINWIRKUNG DER VERFAHRENSRUEGE AUF DIE TATSAECHLICHEN FESTSTELLUNGEN IM STRAFVERFAHREN. EINE UNTERSUCHUNG ANHAND DER HOECHSTRICHTERLICHEN RECHTSPRECHUNG EINES JAHRES. S. 130. Verlag C. F. Müller. Karlsruhe, 1971.

Студија W. Hadenhorsta посвећена је питању да ли се може отклонити понављање кривичног поступка, ако се за разлог овог понављања сазнало пре правоснажности судске одлуке, наиме да ли и у којој мери процесна жалба тј. приговор недостатка процесних претпоставки утиче на утврђене реалне чињенице у кривичном поступку. Ово је од посебног интереса када се има у виду постојање ревизије у немачком кривичном процесном праву и у вези с процесном жалбом у великој мери присутно формално правно мишљење. Аутор је ову проблематику проучавао не само посредством литературе већ и истраживањем кривичних списа. Он је имао пред собом једногодишњу праксу највишег суда у Савезној Републици Немачкој. Реч је о 76 кривичних предмета у 1964. години у којима је дошло до укидања пресуде због повреде поступка или постојања апсолутног разлога за ревизију. Ово проучавање живих материјала је с методолошког становишта за сваку препоруку, иако би се могло приговорити да судска пракса од године дана представља мален фонд за сигурнија научна закључивања. Но, с овим не бисмо желели да доводимо у сумњу резултате до којих је аутор дошао у своме раду.

У првом одељку студије марљиво је изложена документација. То је са стручног становишта веома интересантна и поучна лектира. Други одељак је посвећен аналитичи проучаваних кривичних предмета и на крају се налази свођење резултата. Аутор констатује да је суд у низу случајева дозволио да процесна жалба утиче и на већ утврђене реалне чињенице, што је имало за последицу и преиначење пресуде у кривичној ствари. Извршена је пажљива конфронтација схватања у литератури са ставовима у проучаваној судској пракси. По свему судећи становишта судске праксе су ближа животу и његовим потребама. Најзад у трећем одељку аутор је посебно размотрио у вези с проучаваним кривичним списима проблематику ранијих саучесника као сведока и простирање ревизије на саокривљене.

На крају треба поменути да се студија W. Hadenhorsta на одређени начин повезује са истраживањима грешака и њихових извора у кривичном поступку, која је спровео професор Карл Петерс и објавио у делу „Извори грешака у кривичном поступку“ (в. приказ у „Анали Правног факултета у Београду“, бр. 4/1971. и 1/1973).

Проф. др Д. В. Димитријевић

Milton Friedman: TEORIJA NOVCA I MONETARNA POLITIKA Beograd, Izdavačko preduzeće »Rad«, 1973, str. 296.

Појава збирке радова оснивача чувене „Чикашке школе“ у монетарној теорији и једног од несумњиво најпознатијих и најјеминентнијих живих монетариста представља прворазредни догађај који пада управо у време